

MISSA D'ONZE

Núm 164

desembre 2024

MEMÒRIA DELS DIFUNTS

En la missa d'onze del dia 1, **Francesc Vicent Doménech**; del dia 8, **Pere Riutort Mestre**; del dia 22, **Lola Alegre Dolç**; i del dia 29, **Antoni F. Mas Alegre**.

ESPLAI 2024-2025

L'eixida del dia 9 de novembre a Borriol va anar molt be. Més de 70 infants i 25 monitors van fer una visita guiada a l'església de sant Bartomeu i al museu del poble i van dinar i jugar a la Font d'en Pere, al costat del riu. El dissabte 23 van fer un mercadet d'intercanvi de roba. Els van sobrar 5 bosses grans que donaran a Caritas. El dissabte 30 de novembre i diumenge 1 d'aquest mes fan una eixida a l'alberg Don Bosco a Albaida. Hi ha 79 infants inscrits acompanyats de 30 monitors.

REFLEXIÓ D'ADVENT

El diumenge dia 1 de desembre, primer diumenge d'advent, farem una reflexió sobre la missa d'onze i el temps d'advent i dinarem al convent de les monges agustines a Montornés. Ens acull la superiora, Cecília Torres, amiga nostra en temps passats

REVISTA PENTECOSTA

A finals del mes de desembre tindrem el número 128 de Pentecosta, corresponent al mesos d'octubre-desembre d'enguany. Com tots els anys, aquest darrer número de l'any vol ser un recopilatori de les activitats que l'Associació Josep Climent ha desplegat, durant l'any en els distints àmbits d'actuació: litúrgica (missa d'onze), musical (cor Pentecosta), social (Sambori), educativa (esplai), editorial (revista *Pentecosta*) i honorífic (honors Societat i Pentecosta). I, finalment, dediquem un apartat IN MEMORIAM a recordar alguns dels nostres germans difunts, enguany laics

CATEQUESI

Segueixen les sessions de catequesi i d'oratori amb els infants. És un grup de 3 xics i 4 xiques, tranquil i atent. És un goig estar amb ells i compartir el seu creixement en la fe.

SAMBORI DE CARITAS

El Sambori continua les seues activitats. Van apuntant-s'hi infants, que ja són al voltant de 50. Fan falta voluntaris, sobretot de secundària. Animeu-vos o animeu-hi alguns coneguts. El dijous 28 hi ha una sessió de formació per a l'acompanyament al voluntariat.

COR PENTECOSTA

Està preparant el concert de Nadal, que farà el dia 14 de desembre a les 19:45 a la capella de la Sang, i el diumenge 22 a les 19:00 a la plaça Major. Té previst visitar una residència de gent gran i l'escoleta San Cristobal per animar el nadal a grans i menuts.

HONOR PENTECOSTA 2024

El 29 de desembre, festa de la Sagrada Família, després de la missa de les onze, serà la concessió de l'Honor Pentecosta 2024 al Seminari del Poble de Déu, una venerable institució religiosa, activa durant quaranta anys en les nostres terres.

I ARA, LA DANA

Normalment vivim en pau i tranquil·litat. De tant en tant, però, ens visita la dissort. Qui ho anava a esperar, al país Valencià, aquest mes de novembre, ara més que mai mes dels difunts? L'existència del mal crea un interrogant que ningú sap respondre satisfactòriament. Només des de la creu podem pacificar les nostres inquietuds i seguir en pau el camí de la vida.

RACÓ DEL PAPA FRANCESC

L'oració del pobre puja fins a Déu

1. La pregària del pobre puja fins a Déu (cf. Sir 21,5). En l'any dedicat a la pregària, amb vista al Jubileu Ordinari 2025, esta expressió de la saviesa bíblica és molt apropiada per a preparar-nos a la VIII Jornada Mundial dels Pobres, que se celebrarà el pròxim 17 de novembre. L'esperança cristiana abraça també la certesa que la nostra pregària arriba fins a la presència de Déu; però no qualsevol pregària: ¡la pregària del pobre! Reflexionem sobre esta Paraula i "llegim-la" en els rostres i les històries dels pobres que trobem en les nostres jornades, per a que la pregària esdevinga camí de comunió amb ells i de compartir els seus patiments.

2. El llibre de l'Eclesiàstic o Siràcida, al qual ens referim, no és molt conegut, i mereix ser descobert per la riquesa de temes que afronta, sobretot quan es refeix a la relació de l'home amb Déu i amb el món. El seu autor, Ben Sira, és un mestre, un escriba de Jerusalem, que escriu probablement el segle II aC. És un home savi, arrelat en la tradició d'Israel, que ensenya sobre diversos àmbits de la vida humana: de la faena a la família, de la vida en societat a l'educació de la joventut; presta atenció als temes relacionats amb la fe en Déu i a l'observança de la Llei. Afronta els problemes arduos de la llibertat, del mal i de la justícia divina, que també hui són de gran actualitat per a nosaltres. Ben Sira, inspirat per l'Esperit Sant, vol transmetre a tots el camí que cal seguir per a una vida sàvia i digna de ser viscuda davant de Déu i dels germans.

3. Un dels temes als quals este autor sagrat dedica més espai és la pregària. Ho fa amb molt d'ímpetu, perquè dona veu a la seua experiència personal. En efecte, cap escrit sobre la pregària podria ser eficaç i fecund si no partira de qui cada dia està en presència de Déu i escolta la seua Paraula. El fill de Sira declara haver buscat la saviesa des de la joventut: «Quan encara era jove, abans de viatjar per totes parts, ja buscava obertament la saviesa en la meua pregària» (Sir 51,13).

4. En el seu itinerari, descobrix una de les realitats fonamentals de la revelació, és a dir, el fet que els pobres tenen un lloc privilegiat en el cor de Déu, de tal manera que, davant del seu patiment, Déu està "impacient" fins no haver-los fet justícia: «La pregària dels pobres travessa els núvols i no descansa fins que ha arribat; no es retira fins que l'Altíssim l'atén i fa justícia a favor dels innocents. El Senyor no tardarà ni es mostrarà pacient amb els opressors del poble» (Sir 35,21-22). Déu coneix els patiments dels seus fills perquè és un Pare atent i sol·licit amb tots. Com a Pare, cuida dels qui més el necessiten: els pobres, els marginats, els qui patixen, els oblidats... Però ningú no està exclòs del seu cor ja que, davant d'Ell, tots som pobres i necessitats. Tots som indigents, perquè sense Déu no seríem res. Tampoc no tindríem la vida si Déu no ens l'haguera donada. I, a pesar d'això, ¡quantes vegades vivim com si nosaltres fórem els amos de la vida o com si haguérem de conquistar-la! La mentalitat mundana exigix convertir-se en algú, tindre prestigi a pesar de tot i de tots, infringint regles socials per tal d'arribar a conquistar riquesa. ¡Quina il·lusió més trista! La felicitat no s'adquirix xafant el dret i la dignitat dels altres.

La violència provocada per les guerres mostra amb evidència quanta arrogància mou els qui es consideren poderosos davant dels hòmens, mentres són miserables als ulls de Déu. ¡Quants nous pobres produïx esta mala política feta amb les armes, quantes víctimes innocents! A pesar d'això, no podem recular. Els deixebles del Senyor saben que cada u d'estos "menuts" porta imprés el rostre del Fill de Déu, i a cada u els ha d'arribar la nostra solidaritat i el signe de la caritat cristiana. «Cada cristià i cada comunitat són cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberament i la promoció dels pobres, de manera que puguen integrar-se plenament en la societat; això suposa que sigam dòcils i atents per a escoltar el clam del pobre i socórrer-lo»

(continuarà)